

පටුන

//

01.	ජාතික පුස්තකාල පුවත්	04-05
02.	தேசிய நூலகச் செய்தி	05-06
03.	National Library News	06-07
04.	ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ ඉතිහාසය හා 21 වෙනි සියවසේ පුස්තකාල සේවාව	08-13
05.	இலங்கையில் பருவ வெளியீடுகள், புதினத்தாள்கள், மாநாட்டு பத்திரங்கள் மற்றும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு	14-18
06.	E - Governance in Sri Lanka Planned Activities, its Problems, Challenges and Possible Solutions	19-22
07.	සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීමේ ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳ හැඳින්වීමක්	23-24

අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය (ISBN)

අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ ලොව ප්‍රකාශයට පත්වන ග්‍රන්ථ නියත වශයෙන්ම හඳුනා ගැනීම සඳහා කිසියම් ප්‍රමිතියකට අනුව පිළියෙල කරන ලද අංක ක්‍රමයකි. ISBN යනුවෙන් හඳුන්වන මේ ක්‍රමය International Standard Book Number යන්නෙහි හැකුළුම් පදය වේ. මෙහි ඉතිහාසය ශත වර්ෂ ගණනාවක් ඇතට දිවයයි. මුල් අවදියේදී සිය ප්‍රකාශන ආයතනයන්හි ප්‍රකාශන, වෙන් වෙන් වශයෙන් හඳුනා ගැනීම සහ වෙළඳ කටයුතු පහසු කිරීම සඳහා ප්‍රමිතියකින් තොරව ඔවුනොවුන්ට ආවේණික වූ අංක ක්‍රම භාවිතා කල බව දක්නට ලැබේ.

ප්‍රකාශන ආයතනයන්හි කටයුතු පුළුල් වීමත් සමගම, පොත් ප්‍රකාශකයන්, පොත් වෙළඳුන් හා පොත් බෙදාහරින්නන් විසින් පොත් ඇණවුම් කිරීම, තොග පාලනය වැනි කටයුතු පහසුවෙන් කර ගැනීම සඳහා පරිගණකය භාවිතා කරන ලදී. එහිදී ජාත්‍යන්තර අංක ක්‍රමයක අවශ්‍යතාව ඔවුන් හට දැඩි ලෙස දැනෙන්නට විය. ලන්ඩන් හි ජේ.විටේකර් සහ පුත්‍රයන්, එක්සත් ජනපදයෙහි ආර්. ආර්. බවුකර් සමාගම වැනි ලෝකයේ බොහෝ රටවල ප්‍රකාශන ආයතන විසින් ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශන සඳහා විවිධ අංක ක්‍රම භාවිතා කරන ලදී. මෙසේ විවිධ රටවල් මගින් ඇති කල ජාතික ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රම ජාත්‍යන්තර මට්ටමකට යොදා ගැනීමට ඇති හැකියාව සොයා බැලීම සඳහා ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිති සංවිධානය මූලිකව කටයුතු කරන ලදී. ඒ අනුව ISO 2108 දරන ප්‍රමිති නිර්දේශය අනුව අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අන්තර්ජාතික ආයතනය ජර්මනියේ බර්ලින් නුවර පිහිටි ජර්මන් රාජ්‍ය පුස්තකාලයෙහි පිහිටුවන ලදී. මෙම ආයතනය අංක ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ මූලස්ථානය ලෙස කටයුතු කරනු ලැබේ.

මෙම ක්‍රමය දැනට ලෝකයේ රටවල් 166 පමණ ක්‍රියාත්මක කරන අතර, සෑම රටකම ඒ සඳහා ජාතික ආයතනයක් පිහිටුවා ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ආයතනය වශයෙන් ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සෙවා මණ්ඩලය නම් කෙරුණ අතර එහි මූලික කටයුතු 1983 වසරේදී ආරම්භ කෙරිණි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1986 වසරේදී අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඇරඹිණි.

ප්‍රකාශකයන් විසින් තම ප්‍රකාශන සඳහා ප්‍රමිති අංක ලබා ගැනීමේදී තම රටේ ජාතික ආයතනයෙන් ඉල්ලුම් කළයුතු වේ. මෙසේ ලබාගන්නා අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක මගින්, කිසියම් ප්‍රකාශකයෙකු විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන ග්‍රන්ථය හෝ එකී ග්‍රන්ථයේ සංස්කරණය හඳුනා ගැනීමට හැකි වන අතර, එකී අංකය යෙදිය හැක්කේ එම ග්‍රන්ථයට හෝ එම ග්‍රන්ථයේ සංස්කරණයට පමණි. මේ නිසා එක් ග්‍රන්ථයකට දෙනු ලබන අංකයක් කිසිම හේතුවක් නිසා, වෙනත් ග්‍රන්ථයකට දිය නොහැක. එමෙන්ම වෘත්තීයමය වශයෙන් ද ග්‍රන්ථ ඇණවුම් කිරීම, සුවිකරණය, අන්තර් පුස්තකාල බැහැරදීම, ජාත්‍යන්තර හා ජාතික වශයෙන් ග්‍රන්ථ විද්‍යාත්මක දත්ත පදනම් ගවේශනය, තොග පාලනය, වැනි පුස්තකාල ක්ෂේත්‍රයේ කටයුතු සඳහා ද මෙම අංක ක්‍රමය බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් වේ.

එමෙන්ම ප්‍රකාශන සඳහා රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන ඒර්නැම්මේ දී, අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති අංකය ප්‍රකාශනයන්හි යොදා තිබීම එක් අවශ්‍යතාවයක් ලෙස සැලකේ.

අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වී දැනට වසර 20 පමණ ගතවී ඇති අතර, එම කාලය තුළ ලියාපදිංචි වී ඇති ප්‍රකාශකයන්ගේ ප්‍රමාණය 6000 ඉක්මවා තිබේ. ප්‍රකාශකයන් වාණිජ, රජයේ හා රජයේ නොවන ආයතන, කර්තෘ ප්‍රකාශක වශයෙන් වර්ග කර ඇත. එමෙන්ම වාර්ෂිකව ප්‍රකාශකයන් 750 පමණ මෙම ව්‍යාපෘතිය සඳහා අලුතින් ලියාපදිංචි වන අතර, එයින් බහුතරයක් කර්තෘ ප්‍රකාශකයන් වේ. එමෙන්ම දළ වශයෙන් වාර්ෂිකව ප්‍රකාශන 4000 කට පමණ ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක නිකුත් කරනු ලැබේ. එහි දී වැඩි ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවක් සඳහා අංක ලබා ගනුයේ වාණිජ මට්ටමේ ප්‍රකාශන ආයතන විසිනි.

සමස්තයක් වශයෙන් ගෙන බලන විට පැවසිය හැක්කේ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රකාශන ක්ෂේත්‍රයේ අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන්, අන්තර්ජාතික ප්‍රමිති ග්‍රන්ථ අංක ක්‍රමය තුළින් ලබා දෙන දායකත්වය සුළුපටු නොවන බවයි.

ජාතික පුස්තකාල පුවත්

පුහුණු පාඨමාලා

- ❖ ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය 2004 වසරේ ජනවාරි මාසයේ සිට ජූනි මාසය දක්වා කාලය තුළ විවිධ මට්ටමේ පුහුණු පාඨමාලා පවත්වා තිබේ.
- ❖ දිවයිනේ විවිධ ආයතනවලින් අයදුම් කරන ලද පුස්තකාල සහායකවරුන් සඳහා පුස්තකාල ද්‍රව්‍ය සංරක්ෂණය පිළිබඳ න්‍යායාත්මක හා ප්‍රායෝගික පුහුණු පාඨමාලාවක් 2004 පෙබරවාරි මස 09 සිට 11 දින දක්වා ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ දී පවත්වන ලදී.
- ❖ මහජන පුස්තකාලවල පුස්තකාලයාධිපතිවරු සඳහා තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබා දීමේ අරමුණෙන් තෙදින පුහුණු පාඨමාලා තුනක් 2004 වසරේ ජනවාරි සහ මාර්තු මාසවල ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ දී පවත්වා තිබේ.

සම්මන්ත්‍රණ හා වැඩමුළු

❖ පාසල් පුස්තකාල කටයුතු පිළිබඳව විදුහල්පතිවරුන් සහ පුස්තකාලයාධිපතිවරුන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන යටතේ පහත දැක්වෙන සම්මන්ත්‍රණ හා වැඩමුළු ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය මගින් පවත්වන ලදී.

විදුහල්පතිවරුන් දැනුවත් කිරීමේ සම්මන්ත්‍රණ

මහර හා බියගම අධ්‍යාපන කොට්ඨාසය	2004 මැයි 23
වත්තල හා කැලණිය අධ්‍යාපන කොට්ඨාසය	2004 ජූනි 14

පාසල් පුස්තකාලයාධිපතින් සඳහා වූ වැඩමුළු

මහර හා බියගම අධ්‍යාපන කොට්ඨාසය	2004 මැයි 24 හා 25
වත්තල හා කැලණිය අධ්‍යාපන කොට්ඨාසය	2004 ජූනි 15 හා 16

❖ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයන පීඨයේ උපාධි අපේක්ෂකයන් සඳහා පර්යේෂණ කාර්යයන්හි දී ජාතික පුස්තකාලයෙන් ලබාගත හැකි සේවාවන් පිළිබඳ එක් දින සම්මන්ත්‍රණයක් 2004 මාර්තු මස 26 දින ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ දී පවත්වන ලදී. මීට අමතරව ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ පශ්චාත් උපාධි අපේක්ෂකයන් සඳහා ද මෙවැනිම සම්මන්ත්‍රණයක් 2004 ජූනි මස 04 දින මණ්ඩලයේ දී පවත්වන ලදී.

❖ අප්‍රේල් මස 23 දිනට යෙදෙන ලෝක පොත් හා ප්‍රකාශන හිමිකම් දිනය නිමිත්තෙන් “ප්‍රකාශන හිමිකම් නීතියේ කාලීන වැදගත්කම” පිළිබඳව එක් දින සම්මන්ත්‍රණයක් ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ දී පැවැත්විණ.

පොත් පරිත්‍යාග

ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය මගින් 2004 ජනවාරි සිට ජූනි මස දක්වා කාලය තුළ පාසල් පුස්තකාල 52 ක්, මහජන පුස්තකාල 07 ක්, පිරිවෙන් පුස්තකාල 11 ක් හා වෙනත් පුස්තකාල 20 ක් සඳහා රු.504,199.27 ක වටිනාකමින් යුත් පොත්, පරිත්‍යාග වශයෙන් ලබා දී තිබේ.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்பின்படிப்புக்களைப் பின்பற்றும் மாணவர்களின் பொருட்டு ஆய்வுக்காக தேசிய நூலகம் வழங்கும் சேவைகள் என்னும் தலைப்பின் கீழ் மாநாடு ஒன்று 2004 மார்ச் 26 ஆம் திகதி தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையில் நடத்தப்பட்டது. இதேபோன்று வேறு ஒரு நிகழ்ச்சி ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களின் பொருட்டு 2004 ஜூன் 04 ஆம் திகதி நடத்தப்பட்டது.

2004 ஏப்ரல் 23 ஆம் திகதி உலக நூல் மற்றும் பதிப்புரிமைகள் தினத்தையொட்டி “பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின் தற்போதைய முக்கியத்துவம்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் மாநாடொன்று தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையில் நடத்தப்பட்டது.

நூல் அன்பளிப்பு

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையினால் 2004 ஜனவரி-ஜூன் காலப்பகுதியில் 52 பாடசாலை நூலகங்களுக்கும், 07 பொது நூலகங்களுக்கும், 11 பிரிவேன நூலகங்களுக்கும் மற்றும் 20 ஏனைய நூலகங்களுக்கும் ரூபா. 504,199.27 பெறுமதியான நூல்கள் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டன.

நூலகங்களைத் தர நிர்ணயம் செய்தல்

தெல்கொட மற்றும் கொலன்னாவ பொதுநூலகங்கள், பொது நூலகங்களைத் தர நிர்ணயம் செய்யும் திட்டத்தின் கீழ் தரம் II நூலகங்களாக தரநிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தேசிய நூலக விரிவரைத் தொடர்

திகதி	ஆசிரியர்	தலைப்பு
2004.01.22	திரு. பியதாச ரணசிங்ஹு	டேரீய டுஜும - லி சிவலாவ, ஸ்ரீகிருஷ்ண ஹாஸ்தாவ
2004.02.25	டாக்டர் டி.வி.ஜே. ஹரிசந்திர	மாதிரி சேவைய ஹாஸ்தாவ ஸ்ரீகிருஷ்ண ஹாஸ்தாவ
2004.03.24	திரு. ஜி.டி. அமரசிளி	கிழ்வல் சூசனகால சிவலாவ ஹாஸ்தாவ ஹாஸ்தாவ
2004.04.28	டாக்டர் சுதத் டம்சிங்ஹு	ஸ்ரீகிருஷ்ண ஹாஸ்தாவ
2004.05.26	திரு. எஸ்.எம். அபேரத்தன	ஹாஸ்தாவ ஹாஸ்தாவ ஹாஸ்தாவ
2004.06.24	டாக்டர் சந்தன ஜயரத்தன	ஹாஸ்தாவ ஹாஸ்தாவ ஹாஸ்தாவ

National Library News

Training Programmes

The NLDSB conducted training programmes at various levels during January to June 2004.

- ❖ A training programme on conservation of library material was conducted at the NLDSB for library assistants from February 9-11, 2004
- ❖ Three day training programmes on ICT for public librarians were conducted in January & March 2004 in order to update their ICT knowledge.

Conferences and Workshops

The NLDSB conducted the following conferences and workshops for principals and school librarians in order to make aware school library activities.

Conferences conducted for principals :

Mahara & Biyagama Educational Zone : May 23, 2004
 Wattala & Kelaniya Educational Zone : June 14, 2004

Workshops conducted for School Librarians :

Mahara & Biyagama Educational Zone : May 24, 25, 2004
 Wattala & Kelaniya Educational Zone : June 15, 16, 2004

- ❖ One day workshop was held on March 26, 2004 for the students of the Faculty of Graduate Studies of the University of Colombo on the services of the NLDSB for research programmes. In addition to this, a similar workshop was organized on June 04, 2004 for the graduate students of the University of Sri Jayawardenapura.
- ❖ One day conference on present day's importance of the Copyright Law was held at the NLDSB on April 23, 2004 to commemorate the World Book and Copyright Day.

Book Donations

52 School, 07 Public, 11 Pirivena & 20 other libraries received book donations for the value of Rs.504,199.27 during January to June 2004.

Grading of Libraries

Public Libraries of Delgoda and Kolonnawa were promoted grade II libraries under the programme of grading public libraries.

National Library Lecture Series

Date	Lecturer	Topic
22.01.2004	Mr.Piyadasa Ranasinghe	දේශීය දැනුම - එහි ස්වභාවය, සංරක්ෂණය හා වර්ධනය
25.02.2004	Dr.D.V.J.Harischandra	මානසික සෞඛ්‍යය හා පුද්ගල සංවර්ධනය
24.03 .2004	Mr.G.D.Amarasiri	විජිටල් පුස්තකාල පිළිබඳ නවදිල්ලි ජාත්‍යන්තර සමුළුවේදී ලැබූ අත්දැකීම්
28.04.2004	Dr.Sudath Damsinghe	සංස්කෘතික ආහාර
26.05.2004	Mr.S.M.Abeyrathna	බෞද්ධ ග්‍රන්ථ සංවර්ධනය
24.06.2004	Dr.Chandana Jayarathna	විශ්වය හා එහි සම්භවය

ආ 21-වෙනි සංස්කරණයේ පුරාවිද්‍යාල සේවාව

ලාල් පත්තිල

ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ප්‍රස්තකාලයාධිපති

රාහුණු විශ්ව විද්‍යාලය

විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ ඓතිහාසික පසුබිම පිළිබඳ විමසා බලන විට නූතන විශ්වවිද්‍යාල පිළිබඳ මූලික සංකල්පයේ ආරම්භය පිළිබඳ තොරතුරු රැසක් පැරණි ඉන්දියාවෙන් හමුවී තිබේ. විශ්වවිද්‍යාල පිළිබඳ මූලික අදහස ආර්යයන්ගෙන් පැවතී එන්නක් බවට විශ්වාසයක් ද නූතන අධ්‍යාපන විද්වතුන් අතර පවතී. පුරාණ ඉන්දියාවේ වේද යුගයේ සිට ඉතාම වැදගත් ඉගැන්වීමේ ආයතනයක් ලෙසත්, ආගමික මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියා කර ඇති බවට සාක්ෂි විශාල ප්‍රමාණයක් පුරාවිද්‍යාත්මකව හමුවී ඇත. වෛදික යුගයේ සිට ඉන්දියාවේ ඉතා වැදගත් අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් තක්ෂිලාව ප්‍රසිද්ධියක් ලබා තිබේ. බුද්ධ ගුප්ත, තථාගත ගුප්ත, බාලාදිත්‍ය, වජ්‍ර, ධර්මාශෝක ආදී රජතුමන්ගේ අනුග්‍රහය ලැබ, නාලන්දාව වසර 1000කට ආසන්න කාලයක් නේවාසික විද්‍යාස්ථානයක් වශයෙන් පැවැතිණි. මහධ් රාජ්‍යයේ ගුප්ත පෙළපතට අයත් ශක්‍රාදිත්‍ය හෙවත් පළමුවෙනි කුමාර ගුප්ත රජතුමා (ක්‍රි.පූ. 414-455) උසස් අධ්‍යාපනයට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි ලබා දීම නිසා නාලන්දා විශ්වවිද්‍යාලය දෙවෙනි සියවසෙහි සාමාන්‍ය විද්‍යා ස්ථානයක් ලෙස ආරම්භ වී ඇත. එය විශ්වවිද්‍යාලයක් බවට පත්ව ඇත්තේ ක්‍රි.ව. පස්වෙනි සියවසේදී පමණය. හිප්පොක්‍රීට්ස් (ක්‍රි.ව. 637 - 643) චීන දේශාටක හික්ෂුන් වහන්සේ පැමිණෙන විට නාලන්දාවේ නේවාසිකයෝ 10000 කි. එම සංඛ්‍යාව ආචාර්ය, ශිෂ්‍ය, සේවක යන කොටස් තුනයි. මෙයින් 1510ක් ආචාර්යවරුය. ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 7000 කි. ඉතිරි පිරිස සේවාවන්හි යෙදුණෝ වූහ. පාලනය බෞද්ධ භික්ෂූන් ගෙන ගොස් ඇත. ආචාර්ය මණ්ඩලය ඉතා උසස් දක්ෂයෝ වූහ. විෂය මාලාව කොටස් 50කින් සමන්විත විය. එයින් කොටස් 20ක් පිළිබඳ විශාරද ඇදුරෝ දස දෙනෙක් සිටියහ. කොටස් 30 ක් පිළිබඳ විශාරද ඇදුරෝ 500 ක් සිටියහ. හිප්පොක්‍රීට්ස් මේ කොටස් 50 ම පිළිබඳව විශාරදයෙක් බව පැවසේ. අනතුරුව වලහී,

චිත්‍රමගීලා, ජගත්දලා ආදී කිරිතිමත් විශ්වවිද්‍යාල බිහිවුණි. මෙම ආයතන මුල් කාලීනව ගොඩනැගී තිබුණේ ගුරුවරයා සමීපයේ සිට ශිල්ප හැදෑරීමේ අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන ලෙසිණි. බෞද්ධ සාහිත්‍යයේ එන සුප්‍රකට දිසාපාමොක් ආචාර්ය වරයාගේ තක්ෂිලා විද්‍යාස්ථානය ක්‍රි. පූ. හයවන සියවසේ පැවති මෙම වර්ගයේ සුප්‍රකට විද්‍යාස්ථානයකි. සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනයේ සිට රාජ්‍ය පාලනය දක්වා සියලුම විශ්වීය ශාස්ත්‍ර ඉගැන්වීම දක්වා මෙම ආයතන සකස් වී තිබූ බවට සාක්ෂි බෞද්ධ මෙන් ම හින්දු සාහිත්‍යයේ ද පැහැදිලිව සඳහන් වේ. ක්‍රි.පූ. 7 වන ශත වර්ෂය පමණ වන විට මෙම ආයතන විශ්වවිද්‍යාල තත්ත්වයට දියුණු වී තිබූ බවට සාක්ෂි පුරාවිද්‍යාත්මක ගවේෂණවලින් ද තහවුරු වී ඇත.

මෙසේ ආගමික මධ්‍යස්ථාන මූලික කර ගෙන පෙරදිග උසස් අධ්‍යාපනය වර්ධනය වූ අතර, බටහිර ලෝකයේ ද මධ්‍යතන යුගය වන විට විශ්වවිද්‍යාල සිය තත්ත්වය බලය සහ වරප්‍රසාද ලැබුවේ පල්ලිය කේන්ද්‍ර කර ගනිමිණි. එම ආයතනයන්හි දේව ධර්මය හා නීතිය ප්‍රධාන විෂයයන් විය. මෙම යුගයේ බටහිර අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන ප්‍රධාන විෂයයන් හතකින් සමන්විත විය. ව්‍යාකරණය, අලංකාර ශාස්ත්‍රය, තර්ක ශාස්ත්‍රය, ගණිතය, ජ්‍යාමිතිය, තක්ෂත්‍රය හා තාරකා විද්‍යාව හා සාහිත්‍යය එම විෂයයන් හතයි. පසු කාලීනව දැනුම පුළුල් කිරීම සඳහා මෙම විෂයයන්ට දර්ශනය, ග්‍රීක භාෂාවන් භාෂා ද එකතු වී ඇත. මෙම ආකෘතිය යටතේ ඇරඹී බටහිර ප්‍රධාන විශ්වවිද්‍යාල ලෙස ප්‍රංශයේ පැරීස් විශ්වවිද්‍යාලය, ඉතාලියේ බොලොඤො විශ්වවිද්‍යාලය සහ එංගලන්තයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය වැනි විශ්වවිද්‍යාල සැලකිය හැකිය. සාමාන්‍ය ශ්‍රම විභජනයේදී තම කොටස මැනවින් ඉටු කිරීමට අවශ්‍ය කෞශල්‍යය පිළිබඳ ඉගැන්වීම බුද්ධිමය ශක්තීන් වර්ධනය කිරීම, ඉගෙනීමේ අභිවෘද්ධිය ඇති කිරීම, පුරවැසිභාවය

පිළිබඳ පොදු සංස්කෘතිය හා පොදු මට්ටම් පවරාදීම යන පරමාර්ථ පෙරදැරි කර ගෙන රටක විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය ක්‍රියාත්මක වේ (සේනාධිර, 1991, පි.10).

විශ්වවිද්‍යාලය යන පදය ඔක්ස්ෆර්ඩ් ඉංග්‍රීසි ශබ්දකෝෂයේ අර්ථ දක්වා ඇත්තේ මෙසේය. “Institution for the promotion of dissemination of advanced learning, conferring degrees and engaging in academic research” (Hornby, 1987, p.942) මේ අර්ථ දැක්වීමට අනුව විශ්වවිද්‍යාල යනු උපාධි නිර්ණය කරන හා ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණවලට සම්බන්ධ උසස් අධ්‍යාපනයට අනුබල දෙන හා උසස් අධ්‍යාපනයට දැනුම ව්‍යාප්ත කරන ආයතනයකි. මෙම අදහසට අනුව විශ්වවිද්‍යාලයක සංයුක්ත නිෂ්ඨාව (Corporate Mission) වන්නේ ජාතියේ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය බුද්ධිමතුන් බිහි කිරීමයි. සංයුක්ත පරමාර්ථ (Corporate Objectives) වන්නේ උසස් කුසලතා පුර්ණ සිසු පරපුරක් ජාතියට දායාද කිරීම හා පර්යේෂණ තුළින් නව දැනුමක් ලොවට හඳුන්වා දීමයි. අවසාන ප්‍රතිඵලය වන්නේ උසස් පුරවැසි පිරිසක් ලොවට දායාද කිරීමයි.

ඉන්දියාවේ උසස් අධ්‍යාපන කොමිසම සභාවේ වාර්තාවක් උපුටා දක්වන එල්.ඒ.ජයතිස්ස මහතා පෙන්වා දී ඇත්තේ,

★ නව දැනුම ලබා ගැනීම, සත්‍යය ගවේෂණය සඳහා වෙහෙස මහන්සි වී සහ නිර්භයව කටයුතු කිරීම, නව සොයා ගැනීම් හා දැනුම ආශ්‍රයෙන් පැරැණි දැනුම හා විශ්වාස අර්ථ කථනය.

★ ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථා සඳහා නිවැරදි නායකත්වය සැපයීම, මානසික හා කායික සංවර්ධනය, ගැලපෙන හැකියාවන්, ආකල්ප හා සදාචාරාත්මක හා බුද්ධි විෂයික වටිනාකම් ඇති කිරීම හා වර්ධනය.

★ සමාජයීය ප්‍රගමනයට හිතවත් ආකෘතිවලින් යුක්තව කෘෂිකර්මය, කලාශිල්ප, වෛද්‍ය විද්‍යාව, විද්‍යාව හා තාක්ෂණය ආදී විවිධ ශාස්ත්‍රයන්හි නිපුණත්වයක් ලත් පුද්ගලයන් බිහි කිරීම.

★ අධ්‍යාපනය මගින් සාමාන්‍යාත්මතාව හා සමාජයීය යුක්ති ධර්ම වැඩි දියුණු කිරීම හා සංස්කෘතිකමය විෂමතා දුරු කිරීම.

සමාජයීය පුරවැසියන් ලෙස පුද්ගලිකව හා පොදුවෙන් යහපත් දිවියක් ගත කිරීමට අවශ්‍ය ආකල්ප හා වටිනාකම්, ආචාර්යවරු හා ශිෂ්‍යයන් තුළ ඇති කිරීම මගින් පොදුවේ සමාජය තුළ ම ඒවා වර්ධනය කිරීමට සැලැස්වීම (ජයතිස්ස, 1999, පි. 83). යන අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල ක්‍රියාත්මක වන බව යි.

මෙසේ පෙර අපර දෙදිග ම විශ්වවිද්‍යාල මූලික අරමුණ ලෙස තබා ගෙන ඇත්තේ සංස්කෘතිය පවරා දීමය. එහෙත් වර්තමාන ලෝකයේ විශ්වවිද්‍යාලවල අරමුණ පර්යේෂණ හා වෘත්තීයමය හැකියා ලබා දීම දක්වා ඉදිරියට ගොස් ඇත. විවිධ වෘත්තීන් සඳහා අවශ්‍ය කුසලතා ලබා දීම නූතන විශ්වවිද්‍යාලවලින් අපේක්ෂා කරන බව නිබ්ලෙට් සඳහන් කරයි. (Niblett, 1962, p 37).

වර්තමානය තොරතුරු යුගයක් ලෙස සැලකෙන බැවින් විද්‍යාත්මක පර්යේෂණවලට ප්‍රමුඛත්වයක් විශ්වවිද්‍යාල තුළ හිමි විය යුතුය යන්න පිළිගෙන ඇති අදහසකි. එම නිසා වර්තමාන ලෝකයේ විශ්වවිද්‍යාල, දැනුම නිර්මාණය කරන ස්ථානයක් ලෙස හඳුනා ගෙන ඇත. නවීන විද්‍යාවේ දියුණුවත් සමගම විශ්වවිද්‍යාලය ස්වයං දැනුම අනාවරණය තුළින් නූතන සමාජයට විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කළ හැකි ආයතනයක් යන අදහස අද ලොව පුරා විශ්වවිද්‍යාලවලට සම්බන්ධ විඳවත් පිරිස්වල මතය වී ඇත.

වසර දෙදහස් පන්සියකටත් වඩා පැරණි ලිඛිත ඉතිහාසයක් ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ විධිමත් අධ්‍යාපනයේ ඓතිහාසික වර්ධනය ලොව අන් රටවලට වඩා පැහැදිලිව හඳුනා ගත හැකි සාක්ෂි බොහොමයකින් පිරී ඉතිරි ඇත. ක්‍රි.පූ. යුගවල සිටම ඉන්දීය ආභාසය ලබමින් ආගමික ස්ථාන මුල් කරගත් අධ්‍යාපන රටාවක් අනුරාධපුර සහ පොළොන්නරු යුගවල ඉතා ප්‍රශස්ත මට්ටමක පැවති බවට සාක්ෂි සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රවලින් මෙන්ම පුරා විද්‍යාත්මක මූලාශ්‍රවලින් ද සනාථ වෙයි. මෙම පැරණි අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ කේන්ද්‍රස්ථානය වූ පිරිවෙන්වල ඉගැන්වූ විෂය මාලාවට ආගමික අධ්‍යාපනය හා පාලි, සංස්කෘත ආදී භාෂා ශාස්ත්‍ර පමණක් නොව ජ්‍යොතිෂය, නක්ෂත්‍රය සහ ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය වැනි විෂයයන් ද පසුව ඇතුළත් විය.

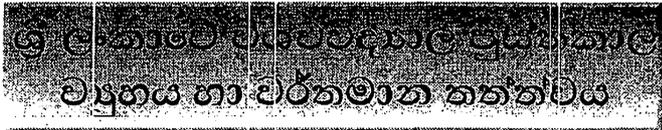
ක්‍රි.ව. 4 සහ 5 සියවස්වල මෙරට පැවති උසස් අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානවල තිබූ ඉහළ පිළිගැනීම නිසා ඉන්දියාව, චීනය වැනි රටවලින් දැනුම සොයා විවිධ පුද්ගලයින් මෙරටට පැමිණි බවට සාක්ෂි තිබේ. එදා මෙරට තිබූ උසස් අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානවල උසස් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය නූතන පෙරදිග මෙන්ම බටහිර විශ්වවිද්‍යාලවලත් උසස් උපාධි සඳහා ඉදිරිපත් කෙරෙන පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය සිහිගන්වන බවට කදිම නිදසුනක් බුද්ධසෝම හිමියන්ගේ දැනුම පරීක්ෂා කිරීමට දුන් පර්යේෂණය මගින් පෙන්වුම කර ඇත.

මෙසේ වර්ධනය වූ මෙරට උසස් අධ්‍යාපනය ක්‍රමයෙන් කෝට්ටේ යුගය දක්වා ප්‍රමාණවත් මට්ටමක ඉහළ තත්ත්වයේ පැවතිය ද එතැන් සිට ශිෂ්‍ය පසු බැමකට ලක්ව එක්දහස් අටසිය ගණන් වන විට ඉතාමත් පරිහානිකර තත්ත්වයට වැටිණි. ක්‍රි.ව. 1815 දී බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිතයක් විමෙන් පසුව මෙරට තිබූ සාම්ප්‍රදායික ආගමික අධ්‍යාපන රටාව දුර්වලවී බ්‍රිතාන්‍ය මිෂනාරි අධ්‍යාපන ක්‍රමය ප්‍රචලිත වන්නට විය. 19 වන සියවසේ ලොව පුරා බොහෝ යටත් විජිතවල මුල් බැස ගනු ලැබුවේ බ්‍රිතාන්‍ය අධ්‍යාපන රටාවයි. මෙම අධ්‍යාපන රටාවට ලක් වූ සෑම රටකම සෑම දෙමාපියෙකුගේම අභිලාෂය වූයේ තම පුතා හෝ දුව බ්‍රිතාන්‍යයේ විශ්වවිද්‍යාලයකට යවා උසස් අධ්‍යාපනය ලබා දීමයි.

ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය 1942 අප්‍රේල් මස 2 වෙනි දින රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවෙන් සම්මත වූ ලංකා විශ්වවිද්‍යාල ආඥා පනත අනුව පිහිටුවන ලදී. 1942 ජූලි 1 වෙනි දින සිට මේ පනත ක්‍රියාත්මක කරවන ලද්දේ 1870 පිහිටුවන ලද ලංකා වෛද්‍ය විද්‍යාලය හා 1921 දී පිහිටුවන ලද ලංකා සරසවි විද්‍යාලය (Ceylon University College) එකාබද්ධ කිරීමෙනි. ඉහත දක්වන ලද ආකාරයේ මානසික වාතාවරණයක් තුළ ජීවත් වූ ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට 1921 දී විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය (University College) හෙවත් ලංකා සරසවි විද්‍යාලය අරමුණ වීම මහත් අස්වැසිල්ලකි. එය ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීමේ මූල බිජය රෝපණය වීම ලෙස සැලකිය හැකිය. 1942 අංක 20 දරන ලංකා විශ්වවිද්‍යාල පනතින් ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය ලෙස ස්ථාපිත විය (ආර්ථික විමසුම, 1983, පි. 11). එහෙත් ලංකාවේ දේශීය විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීමේ මුල් අත්තිවාරම ලෙස සලකනු ලබන්නේ 1870 පිහිටුවූ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ වර්තමාන වෛද්‍ය පීඨය, කොළඹ වෛද්‍ය විද්‍යාලය වශයෙන් පිහිටුවනු ලැබීමයි (ආර්ථික විමසුම, 1997, පි. 13).

1942 අංක 20 දරන පනතින් ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීම ඒකාබද්ධ කිරීම හා විධිමත් කිරීම සඳහා විධිවිධාන යෙදීම පිණිස ආඥා පනතක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම ආඥා පනත මගින් ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ න්‍යෂ්ටිය බවට පත් කරමින් ලංකා වෛද්‍ය විද්‍යාලයන් විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියන් එකාබද්ධ කරන ලදී. මෙසේ ඇරඹී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය අදාළ මූලික ව්‍යවස්ථාදායක ප්‍රඥප්තිය වන 1978 අංක 16 දරන විශ්වවිද්‍යාල පනත යටතේ ක්‍රියාත්මක වන විශ්වවිද්‍යාල සංඛ්‍යාව වර්තමානය වන විට 16 කි. (ආර්ථික විමසුම, 1997, පි.13).

1940 සිට ඇරඹී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය 1960 පමණ වන විට ශාස්ත්‍රීය පංශයෙන් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයීය විශ්වවිද්‍යාල අතර ඊර්ෂ්‍යාව උපදවන මට්ටමේ කීර්තියක් ලබා තිබූ බව මලලසේකර මහතා පවසා ඇත. 1960 පමණ වන විට උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා ඉල්ලුම් ශිෂ්‍ය ලෙස වර්ධනය විය. මෙයට ප්‍රධාන හේතුවක් වූයේ නිදහස් අධ්‍යාපනය පුළුල් වීමය. 1942 දී 904 ක් වූ විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළු කිරීමේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 1960 දී 3684 ක් දක්වා වැඩි වීමෙන් මෙය මනාව තහවුරු වේ. මෙසේ සංඛ්‍යාත්මක ලෙස විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශ ඉල්ලීම් ඉහළ යාම ජාතික භාෂාවෙන් ඉගැන්වීමට කරන බලපෑම ද වැඩි වීමට ද හේතු කාරක විය. මෙම තත්ත්වය හමුවේ එවකට ඉතාමත් උසස් බෞද්ධ භික්ෂු අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන දෙකක් වූ විද්‍යෝදය සහ විද්‍යාලංකාර පිරිවෙන් දෙක විශ්වවිද්‍යාල තත්ත්වයට උසස් කිරීම මේ අවධියේ දී සිදු වූ තවත් ඓතිහාසික සිදුවීමකි. 1964 දී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ දී කලා හා සමාජ විද්‍යා අංශය සඳහා ඇතුළත් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 3990 ක් දක්වා ඉහළ ගියහ. (පුස්තකාල ප්‍රවෘත්ති, 1997, පි. 29) 1966 අංක 20 දරන උසස් අධ්‍යාපන පනත මගින් උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා වූ පාලක මණ්ඩලය (NCHE, National Council of Higher Education) යටතට පත් කෙරිණි. 60 දශකයේ අවසාන භාගය වන විට කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය සහ මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය ස්ථාපිත කරන ලද අතර එය මෙරට උසස් අධ්‍යාපනයේ තවත් වැදගත් පියවරක් ලෙස සැලකිය හැකිය. 1974 දී යාපනය විශ්වවිද්‍යාලය විවෘත කෙරුණි. 1978 අංක 16 දරන පනතින් එවකට ස්ථාපිතව තිබූ සියලු විශ්වවිද්‍යාල ස්වාධිපත්‍යයට භානි කරන ලදී. මෙම තත්ත්වය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසම (U.G.C - University Grant Commission) හඳුන්වා දීම මෙම අවදියේ සිදු වූ තවත් වැදගත් පියවරකි.

1978 දී විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියක් වශයෙන් ආරම්භ වූ රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය 1984 දී විශ්වවිද්‍යාල තත්ත්වයට පත්වීම හා 1980 දී ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය බිහි වීමද මේ යුගයේ සිදු වූ තවත් සියවරවල් කිහිපයක් ලෙස සැලකිය හැකිය. මේ අතර 1981 විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියක් ලෙස මඩකලපුවේ අරඹා තිබූ විශ්වවිද්‍යාලය 1986 දී නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලය ලෙස ස්ථාපිත විය.

ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල ඉතිහාසයේ සිදු වූ තවත් වැදගත් සිදුවීමක් ලෙස 1991 දී අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල පිහිටුවීම පෙන්වා දිය හැකිය. එහෙත් නොබෝ කලකින්ම අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල සංකල්පය අසාර්ථක වී ඒවා ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට අන්තර් ග්‍රහණය කෙරිණි. 90 දශකයේ මෙරට විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට නැගෙනහිර පළාතේ අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ අන්තිදිග විශ්වවිද්‍යාලයත්, සබරගමු පළාතේ සබරගමු විශ්වවිද්‍යාලයත්, උතුරු මැද පළාතේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මිහින්තලේ කේන්ද්‍රස්ථානය කර ගනිමින් රජරට විශ්වවිද්‍යාලය එක් වීමත්, මෙරට ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය වර්ධනය කිරීමේ දී සිදු වූ සුවිශේෂ සිදුවීම ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය.

1978 අංක 16 දරන විශ්වවිද්‍යාල පනතට අනුකූලව, 1991 අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාල පනතේ අංක 10 වගන්තියට අදාළ, උතුරුමැද පළාතේ වයඹ විශ්වවිද්‍යාලය ප්‍රථමයෙන් නොවැම්බර් මස 20 වෙනි දින ආරම්භ වූයේ අනුබද්ධ විශ්වවිද්‍යාලයක් ලෙසිනි. ගෘහ විද්‍යාව හා පෝෂණය පිළිබඳ අධ්‍යයන අංශය කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධවත්, කෘෂිකර්ම අධ්‍යයන අංශය පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධවත් මුල දී පවත්වා ගෙන යන ලදී. 1992 මාර්තු මස 22 වන දින අධ්‍යයන කටයුතු ආරම්භ විය. 1995 අංක 3 දරන මණ්ඩප නියෝග යටතේ වයඹ මණ්ඩපය බවට පත්විය (Wayamba Campus - prospectus, 1998 - 2001).

වයඹ විශ්වවිද්‍යාලය ද සමග මෙරට සම්පූර්ණ විශ්වවිද්‍යාල සංඛ්‍යාව 13 දක්වා වැඩි විය. මීටත් අමතරව මෙරට හික්ෂු විශ්වවිද්‍යාල ලෙස ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලයත්, අනුරාධපුරයේ පිහිටි බුද්ධ ශ්‍රාවක හික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයත් ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට එක්කර ඇත. එහෙත් එම විශ්වවිද්‍යාලයන්හි පරිපාලනය තවමත් සිදුවන්නේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසම යටතේ නොවේ.

1978 අංක 16 දරන විශ්වවිද්‍යාල පනතට අනුව ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය පහත දැක්වෙන ආයතන ජාලයෙන් සමන්විත වේ. ජාතික විශ්වවිද්‍යාල 13 කි. (කොළඹ, නැගෙනහිර, යාපනය, කැලණිය, පේරාදෙණිය, මොරටුව, රජරට, රුහුණ, සබරගමුව, වයඹ, අන්තිදිග, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර සහ විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය) පශ්චාත් උපාධි ආයතන 6 කි. (කෘෂිකර්ම, පුරාවිද්‍යා, කළමනාකරණ, වෛද්‍ය, බෞද්ධ හා පාලි අධ්‍යයන සහ විද්‍යා) අනෙකුත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතන 5 කි. (සෞන්දර්ය අධ්‍යයන, පරිගණක තාක්ෂණ, ගම්පහ වික්‍රමාරච්චි ආයුර්වේද, දේශීය වෛද්‍ය සහ සේවක අධ්‍යාපන) මේ සියල්ල එක්ව ගත්කළ ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන පද්ධති තුළ කලා (මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජ විද්‍යා) වාණිජ, භෞතික විද්‍යා, වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු, ජීව විද්‍යා, කළමනාකරණ, කෘෂිකර්ම, නීති, දත්ත වෛද්‍ය, පශු වෛද්‍ය, ගෘහ නිර්මාණ, ප්‍රමාණ සමීක්ෂණ වැනි පීඨ 45 ක් ද අධ්‍යයනාංශ 280 කට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් ද ඇත (ආර්ථික විමසුම, 1997ල පි. 8-9).

ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල පිළිබඳව ඉතිහාසය මෙරට ජාතික විශ්වවිද්‍යාල ඇති වීමට වඩා අතීතයට දිවයයි. බුදු දහම හඳුන්වා දීමත් සමගම බෞද්ධ අධ්‍යාපන රටාවට අනුව හැඩ ගැසුණු මෙරට අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානවල පැවති ඉතාමත් වැදගත් අංශයක් ලෙස පොත් ගුල් නමින් හඳුන්වන ලද ස්ථාන මෙරට බෞද්ධ විභාරස්ථානවල විශාල වශයෙන් ප්‍රචලිතව පැවති මධ්‍යස්ථානයක් විය. මෙසේ වර්ධනය වී ඉදිරියට ගලා ගිය අධ්‍යාපන රටාවත් පුස්තකාල ක්‍රමයත්, බාධාවකින් තොරව ඉදිරියට ගියේ නැත. නිරතුරුව විවිධ බාධකවලට මුහුණ දුන් මෙම මධ්‍යස්ථාන වරින් වර උසස් තත්ත්වයට මෙන් ම බිඳවැටීම්වලට ද ලක් විය. 16 වන සියවසේ එල්ල වූ බටහිර ආක්‍රමණත් සමගම මුළුමනින්ම ඒනාශ වූ මෙරට බෞද්ධ අධ්‍යාපනය නැවත ගොඩ නැගෙන්නේ බටහිර ආභාසය ලබමින් 1921 දී විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය ආරම්භ වීමත් සමගයි. ලංකාවේ පුස්තකාල ඉතිහාසයේත් සන්ධිස්ථානයක් වූ, (1942 වර්ෂයේදී) 1942 අංක 20 දරන ලංකා විශ්වවිද්‍යාල ආඥා පනත මගින් වෛද්‍ය විද්‍යාලය හා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය ඒකාබද්ධ කර කලා පීඨය, පෙරදිග භාෂා පීඨය, විද්‍යා පීඨය හා වෛද්‍ය පීඨය ඇතුළත් කිරීමෙන් ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය බිහිවීම මෙරට සිදු වූ වැදගත් සිදුවීම ලෙස දැක්විය හැකිය.

ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය පේරාදෙණියේ ස්ථාපිත කිරීමත් සමග ම කොළඹ ගොඩ නැගුණු පුස්තකාලය පේරාදෙණියට ගෙන යන ලදී. ක්‍රමයෙන් දශක කිහිපයක් තිස්සේ පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධව වර්ධනය වූ මෙම පුස්තකාලය ආසියාවේ ඇති ප්‍රධාන පුස්තකාලවලින් එකක් බවට පත්ව ඇත. පසුකාලීනව ඒ ඒ යුගවල පලුත් විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ වීමත් සමගම ඒවායෙහි ප්‍රධාන අංශයක් ලෙස පුස්තකාලයද වර්ධනය විය. විද්‍යාත්මක හා විද්‍යාලංකාර පිරිවෙන් දෙක විශ්වවිද්‍යාල තත්ත්වයට උසස් කිරීම මෙරට විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල සංවර්ධන ගමන් මගේ තවත් සන්ධිස්ථානයක් විය. පසුකාලීනව රට පුරා විවිධ පළාත්වල විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ වීමත් සමගම ඒවායේ පුස්තකාලය ද අනිවාර්ය අංශයක් විය. මේ අනුව අගනුවරින් පරිබාහිරව දකුණ, රජරට, වයඹ, සබරගමුව, යාපනය, උතුරු නැගෙනහිර වැනි පළාත්වල විශ්වවිද්‍යාල මෙන්ම විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල ද බිහි විය.

1921 මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදනයන් කමිටුවේ (University Grants Committee) පළමු වාර්තාවේ විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාලය විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ දී දරන වැදගත්කම මෙසේ දක්වා ඇත. “විශ්වවිද්‍යාලයේ ස්වභාවය හා කාර්යක්ෂම බව මැන ගත හැක්කේ එහි මධ්‍ය ඉන්ද්‍රිය වන පුස්තකාලය කෙරෙහි දක්වන සැලකිල්ල අනුවය. ප්‍රමාණවත් පුස්තකාලය සියලුම ඉගැන්වීම්වල හා අධ්‍යයනයන් හි පදනම වනවා සේම, පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා අත්‍යවශ්‍ය අංශයක් ද වෙයි. පුස්තකාලයකින් තොරව මානව ශාස්ත්‍ර ඥානය පුළුල් කිරීමක් සිදු නොවේ.”

මේ අනුව සාර්ථක විශ්වවිද්‍යාලයක් හඳුනා ගැනීමේ මූලික ලක්ෂණයක් ලෙස පුස්තකාලය හැදින්විය හැකිය. එම ආයතනයේ සාර්ථකත්වය රඳා පවතිනුයේ එහි සම්පත් හා සේවා එම ආයතනයේ අධ්‍යයන කාර්යයට දායකත්වය සපයන ප්‍රමාණය අනුවය. එහි අරමුණු හා ආයතනයේ ස්වභාවය මත තීරණය වෙයි. පුස්තකාලය මේ අරමුණු ඉටුකර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිග්‍රහණයෙන්, පිරිසැකසුම් කිරීමෙන්, සංවිධානය කිරීමෙන් හා බෙදාහැරීමෙන් (සමුද්ධරණයෙන්) පුළුල් සහ සුක්ෂ්ම සංකල්ප, පළල් වශයෙන් නිම කිරීමෙන් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක අරමුණු සහ වැඩ සටහන් එම ආයතනයේ ස්වභාවය මත තීරණය වෙයි. එසේ තීරණය වන අරමුණු ඉටුකර ගැනීම සඳහා පුස්තකාලය සම්බන්ධ වනුයේ ප්‍රතිග්‍රහණය පිරිසැකසුම්කරණය සංවිධානය සහ (ආයතනයේ) පුළුල් සහ කේන්ද්‍රීය සංකල්ප

සමුද්ධරණය කිරීම මගිනි. එබැවින් විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාලයක කාර්යයන් අවබෝධ කර ගැනීමට නම් පළමුව විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ අභිමතාර්ථ සහ අරමුණු (Aims and objectives) අවබෝධ කරගත යුතුය. විශ්වවිද්‍යාලයක විරන්තන අරමුණ වන්නේ සමස්ත දෘෂ්ටිකෝණයකින් ස්වකීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාවගේ වර්ත සහ පෞරුෂය ගොඩනැගිය හැකි පුර්ණ අධ්‍යාපනයක් ලබාදීමය. ඥාන ගවේෂණය සඳහා අවශ්‍යවන පහසුකම්වලට අමතරව ක්‍රීඩා අංශයෙහි ද සමාජය, සංස්කෘතික හා සෞන්දර්යාත්මක අංශවල ක්‍රීඩාකාරීත්වයක් ඇතුළු විෂය මාලාවෙන් බාහිර විවිධ කටයුතු සඳහා පහසුකම් වර්ධනය කිරීම මේ සඳහා අවශ්‍ය වේ.

මෙම අපේක්ෂිතාර්ථ අධ්‍යයනය කිරීම තුළින් විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාලයක කාර්යභාරය කෙබඳුද යන්න හුවා දැක්වෙයි. එම කාර්යභාරය නම් විශ්වවිද්‍යාලයේ බුද්ධිමය අපේක්ෂාවන් සාර්ථකව ඉටුකර ගැනීමට අවශ්‍ය කියවීම් ද්‍රව්‍ය හා අනෙකුත් රුපීය ද්‍රව්‍ය සැපයීමයි. මෙයින් දැනුම් ශාස්ත්‍රය එකතු කිරීම, ආරක්ෂා කර ගැනීම, හුවමාරු කිරීම සහ වර්ධනය කිරීම ආදිය අපේක්ෂිත කාර්යයන් වේ. නූතන විශ්වවිද්‍යාලයක ප්‍රධාන අපේක්ෂාවන් වනුයේ ඉගැන්වීම, පර්යේෂණ සහ ව්‍යාප්ති සේවාවන්ය. විශ්වවිද්‍යාලයක ඉටුපිය යුතු කාර්යයන් 6 ක් පිළිබඳව ලුවීස් පවසා ඇත (Khanna, 1997, P 11).

අද ලංකාවේ පමණක් නොව ලොව පුරා විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල විශාල අභියෝගයකට මුහුණ දී සිටී. ටීසී එක්වෙති සියවස තොරතුරු යුගයක් ලෙස හඳුනා ගෙන ඇත (Information Era). නූතන සංඛ්‍යා අංකනමය (Digital) තාක්ෂණය උපයෝගී කර ගනිමින් තොරතුරු හුවමාරු කර ගැනීම සිදු කරයි. එබැවින් පර්යේෂණ සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු සැපයීම හා තොරතුරු කළමනාකරණය කිරීම වැනි භාරදුර කාර්යයන් රැසක් නූතන විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාලවලට ඇත. ඉගැන්වීම, ඉගෙනීම, පර්යේෂණ කිරීම යන මූලික කාර්යයන් සඳහා අවශ්‍ය විශාල තොරතුරු සම්ප්‍රදාය සැපයීමට සිදු වී ඇත්තේ දිනෙන් දින පහළ යන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන යටතේය. එක් අතකින් මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන බිඳ වැටෙන අතර අනෙක් අතින් පාඩක අවශ්‍යතා ඉහළ යයි. තවත් අතකින් තොරතුරු මූලාශ්‍ර බිහිවීමේ වේගය සීය දහස් ගුණයකින් ඉහළ යමින් පවතී. මෙම තත්ත්වයන් සමතුලිත කර ගනිමින් කටයුතු කිරීමේ භාරදුර කාර්යය නූතන විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල බලධාරීන් හමුවේ ඇති ප්‍රධානතම අභියෝගයයි.

අමුණුකම

1. කොට්ඨච්චි ධනපාලී., ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශ ප්‍රතිපත්තියේ වෙනස්කම්, ආර්ථික විමසුම, වෙළුම 22, අංකය 10, 1997.
2. ගුණවර්ධන, ආර්.ඩී., ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලයේ පසුබිම, සංස්කෘත, 1965 ඔක්. - දෙසැ. 4 (12).
3. ජයතිස්ස, එල්.ඒ., පුස්තකාල කළමනාකරණය, කැලණිය : කර්තෘ, 1999.
4. පුස්තකාල ප්‍රවෘත්ති, ජාතික පුස්තකාල සේවා මණ්ඩලයේ ප්‍රවෘත්ති ප්‍රකාශනය, 1978, (අප්‍රේල්-ජූනි)
5. ලක්ෂ්මන් ඩබ්.ඩී., ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය: ගැටළු සමහරක් ආර්ථික විමසුම, වෙළුම, 22 අංකය 10, 1997.
6. නිලකරන්ත, එස්., ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියේ පරිණාමය සහ එහි වත්මන් තත්ත්වය, ආර්ථික විමසුම, වෙළුම 22, අංකය 10, 1997.
7. ද සිල්වා, විමලා., ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපනය, ආර්ථික විමසුම, වෙළුම 8, අංකය 12, 1983.
8. පඤ්ඤාසිභ හිමි, මඩිහේ., රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයීය අභිනව බුද්ධ ප්‍රතිමා වහන්සේ නිරාවරණය කිරීමේ උත්සවයේ පැවැති දේශනයේ මුද්‍රිත ප්‍රකාශනය, 2003.
9. පීරිස්, රුල්ෆ., විශ්වවිද්‍යාලයක පරම යුතුකම පර්යේෂණ පැවැත්වීමයි, සංස්කෘති, 1965 ඔක්.-දෙසැ. 4 (12), විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ දෙවන වාර්ෂික වාර්තාව, 1980.
10. මලලසේකර, ජී.ජී., විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ ආරම්භය, ලංකාවේ අධ්‍යාපනය, සියවස ප්‍රකාශනය, කොළඹ : 1968.
11. විජේසූරිය, ඇස්., ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ පසුබිම, සංස්කෘති, 1965 ඔක්.-දෙසැ.
12. විමලබුද්ධි හිමි, බලගල්ලේ., ශ්‍රී ලංකා විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පසුබිම, සංස්කෘති, 1965 ඔක්.-දෙසැ. 4 (12)
13. විරසිංහ, ඩබ්.කේ.එම්.එම්.කේ., පුස්තකාල ඉතිහාසය, කැලණිය : කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, 2001, අ, පි. 1-40.
14. විරසිංහ, ඩබ්.කේ.එම්.එම්.කේ., පොතක වන ග්‍රොහ, කැලණිය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, 2002.
15. ශිෂ්‍යයන්ගේ අධ්‍යයන දුෂ්කරතා, මහනුවර : කර්තෘ, 1991.
16. සේනාධීර, ආර්යරත්න., වඩා කාර්යක්ෂම විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල සේවාවක් සඳහා, පුස්තකාල ප්‍රවෘත්ති, 6 කලාපය, අංක 2, අප්‍රේල්-ජූනි, 1978.
17. Encyclopedia of Information & Library Science. Ed.by Corea, Ishvari and Ojuando, Gad David, Faruqi, Kahlid Kamal, New Delhi : Akshdeep, 1993.
18. Hornby, A.S., Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English, Oxford : Oxford University Press, 1987.
19. Niblett, W.R., Expanding university : A report, London 1962.
20. Ortaga, Y; Gasset, J., The mission of the University, London : 1978.
21. Sabaragamuwa University of Sri Lanka - Inauguration Ceremony - Souvenir, 2nd February 1996.
22. University of Moratuwa, Annual Report, Sri Lanka, 1988, p.1
23. Wayamba Campus - Prospects, 1998-2001.

இலங்கையில் பருவ வெளியீடுகள், உதிர்த்தாள்கள், மாநாட்டு
பத்திரங்கள் மற்றும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான
நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு

ஜானகி பிரனாந்து
பிரதிப் பணிப்பாளர்

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை

நூற்பட்டியல் தொகுத்தல்

மாநாட்டு அறிக்கைகளை ஒன்று திரட்டி நூலாக வெளியிடப்படும் வெளியீடுகள் (Proceedings) கட்டாய வைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தேசிய நூலகத்திற்கு கிடைக்கின்றன. இவ் வெளியீடுகளின் நூற் பட்டியற் தரவுகள் இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இது தவிர தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையத்தினால் தொகுக்கப்படும் தேசிய ஒருங்கிணைந்த பட்டியலில் அதில் பங்குபற்றும் நூலகங்களின் தகவல்கள் சேர்க்கப்படுவதனால், அந் நூலகங்களில் உள்ள மாநாட்டு அறிக்கைகள் பற்றிய விபரங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. பல்வேறு தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்களினால் தொகுக்கப்படும் நூற்பட்டியல்களில் அவ் விடயப் பரப்புத் தொடர்பான மாநாட்டு அறிக்கைகள் உள்ளடக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களையும் காணலாம். பல்வேறு விடயத்துறைகளில் கடமையாற்றும் தனிநபர்கள் பற்றி தொகுக்கப்படும் தகவற் கொத்துக்களில் ஒவ்வொரு வரினாலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மாநாட்டு அறிக்கைகள் பற்றி அவர்களின் வெளியீடுகளின் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்களைக் காணலாம். உதாரணமாக : Directory of Social Scientists in Sri Lanka Part - 1. சில நூலகங்கள் தமது சேகரிப்புத் தொடர்பாகவும் நூற்பட்டியல்களை தொகுக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மாநாட்டு அறிக்கைகள், மாநாட்டுப் பிரசுரங்கள் என்பன ஒன்று திரட்டப்பட்டு, வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் நூற்பட்டியல்களில் சேர்க்கப்படுகின்றன.

உதாரணம் : University of Peradeniya Library Sri Lanka Collection Vol. 1.- N.A.W.A.T. Alwis (editor) - இல் காண முடியும். இந்த முறைகளின் மூலம் ஓரளவிற்கு மாநாட்டு அறிக்கைகள் தொடர்பான நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச நியம நூல் இலக்கச் செயற்திட்டத்தின் மூலம் நடைபெறும் நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு

சர்வதேச நியம நூல் இலக்கச் செயற்திட்டத்தின் கீழ் மாநாட்டு வெளியீடுகளை ஒன்று திரட்டி வெளியிடப்படும் வெளியீடு களுக்கும் நியம இலக்கங்கள் வழங்கப் படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் வெளியீடு பற்றிய தகவல்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். இதன் மூலம் Conference Proceeding தொடர்பான தகவல் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு இயலுமாக உள்ளது. தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையம் இந்த நாட்டில் சர்வதேச நியம இலக்கங்களைப் பெற்றுத்தரும் தேசிய மத்திய நிலையமாகச் செயலாற்றுவதினால் மாநாட்டு வெளியீடுகள் தொடர்பாகவும் நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாட்டைச் செய்யக் கூடியதாகவுள்ளது.

அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான
நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு

அறிமுகம்

எந்த ஒரு நாட்டிலும் எவ்விதத்திலேனும் உருவாக்கப்படும் அரசாங்கம் அந் நாட்டு மக்களை, அல்லது அரசாங்கத்தைக் கொண்டு

நடத்திச் செல்வதற்காக எடுக்கும் சகல செயற்பாடுகள் குறித்தும் பொதுமக்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது சம்பிரதாயபூர்வமானதொன்றாகும். இதன் பிரகாரம் சகல அரசாங்கங்களும் தங்கள் கொள்கை விளக்கங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக பொதுமக்களுக்கு அறிவிப்பதற்காக பல்வேறு ஊடகங்களை உபயோகப்படுத்துவதுடன், பொதுசன தொடர்பு ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் பல்வேறு பொதுசனத் செயற்திட்டங்கள் மற்றும் உத்தியோகபூர்வ வெளியீடுகள் என்பன இவற்றுள் முதலிடம் வகிக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் சகல அரசாங்க உத்தியோகபூர்வ வெளியீடுகளையும் அரசாங்க வெளியீடுகளாக இனங் காணலாம்.

அரச துறையில் முக்கிய நிறுவனமாகக் கணிக்கப்படும் சட்டவாக்க முகாமைத்துவம் மற்றும் நீதிமன்றம் போன்ற பிரிவுகளினால் ஆன மத்திய அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ வெளியீடுகள், மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள கூட்டுத்தாபனங்கள், சபைகள் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்கள், போன்ற ஏதோ ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காக அரசினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட குழுக்கள் அல்லது தனிநபர்களினால் வெளியிடப்படும் உத்தியோகபூர்வ வெளியீடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயற்படும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களினால் வெளியிடப்படும் வெளியீடுகள் என்பவற்றை அரச வெளியீடுகளாகக் கணிக்க முடியும். இவ் அரச வெளியீடுகள் நூல்களாகவோ, பருவ வெளியீடுகளாகவோ, துண்டுப்பிரசுரங்களாகவோ, அறிக்கைகளாகவோ, உருவத்தில் பல்வேறுபட்டவையாக இருக்கலாம்.

அரச வெளியீடுகளின் தன்மைக்கு ஏற்ப அவை மிகவும் பரந்தளவில் இருப்பதால், விளங்கிக் கொள்ள இலகுவான முறையில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் வெளியீடுகள் மூன்று பிரதான பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

(1) தேசிய பாராளுமன்ற வெளியீடுகள் (2) மத்திய அரசினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், சபைகள் மற்றும் ஏனைய

நிறுவன வெளியீடுகள் (3) உள்ளூராட்சி நிறுவன வெளியீடுகள் என அரசாங்க வெளியீடுகளை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. தேசிய பாராளுமன்ற வெளியீடுகள்

சட்டமூலம், சட்டம், பாராளுமன்ற விவாதங்கள் (ஹன்சாட்), பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத் தொடர், ஒப்பந்தங்கள், பருவப்பத்திரங்கள், அறிக்கைகள் போன்றன.

2. மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள அமைச்சுக்கள், திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், சபைகள் மற்றும் பிற நிறுவனங்கள்

கைநூல்கள், நிருவாக, ஒழுக்கக் கோவை, சுற்று நிருபங்கள், கொள்கை விளக்கங்கள், பட்டியல்கள் (இலங்கை அரசாங்கத்தின் ஸ்தானிகர் மற்றும் பிரதிநிதிகளின் பட்டியல், தொலைபேசி வழிகாட்டி போன்றன) நிருவாக அறிக்கை, கணக்காய்வு அறிக்கை, இலங்கை அரசாங்கத்தின் வர்த்தமானிகள் (வி பிரிவுகளைக் கொண்டது) அதிவிசேட வர்த்தமானியில் (கால எல்லை குறிப்பிடப்படாமல் வெளியிடப்படும்) மற்றும் செய்தித்தாள்கள், புள்ளிவிபர நூல்கள் சனத்தொகை அறிக்கைகள், மத்திய வங்கி அறிக்கைகள், சுங்க அறிக்கைகள், சட்ட அறிக்கைகள், அரச மொழித் திணைக்களம், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் மற்றும் அகராதி மற்றும் கலைக்களஞ்சிய அலுவலகம் போன்ற விசேட திணைக்களங்களினால் தொகுக்கப்படும் வெளியீடுகள் போன்றன.

3. உள்ளூராட்சி நிறுவன வெளியீடுகள் வருடாந்த அறிக்கை, விசேட சந்தர்ப்பங்களில் வெளியிடப்படும் வெளியீடுகள்

அரசாங்க வெளியீடுகளின் முக்கியத்துவம்

அரசாங்கம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த நிறுவனங்களினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் செயற்பாடுகள், அவற்றின் அபிவிருத்திகள், அரசாங்கத்தின் கொள்கை மற்றும் திட்டங்கள்

போன்ற அரசாங்கத்திற்கும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளுக்கும் உரிய பல்வேறுபட்ட தகவல்களை பொதுமக்கள் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய முக்கிய சாதனங்களாக அரசாங்க வெளியீடுகளை இனங்காண முடியும். பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சியாளர்கள், கல்விச் செயற்பாட்டில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டிருக்கும் வாசகர்கள், சட்டத்துறை சார்ந்தவர்கள், பொதுமக்கள் என அரசாங்க வெளியீடுகளை அடிப்படை மூலவளங்களாக நாடிவருவோர் பலர். இவற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கு அரசாங்க வெளியீடுகளில் உள்ள அதிகார பூர்வம் மற்றும் செம்மைத்தன்மை போன்றன காரணமாகும்.

இலங்கை அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு

அரசாங்க வெளியீடுகள் பொதுவாக அரசாங்க அச்சகம் மற்றும் அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலகத்தினரால், அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. அச்சிடப்பட்ட அல்லது வெளியிடப்பட்ட அரசாங்க வெளியீடுகள் எவையென்பதையும் அவற்றுள் விற்பனைக்கு உள்ள வெளியீடுகள் பற்றிப் பதிவு செய்த பட்டியல்களைத் தயாரிக்கும் செயற்பாடானது அரசாங்க அச்சகம் மற்றும் அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலகத்தினால் முன்பு தயாரிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும் தற்போது இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. இதனால் வெளியிடப்படும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக இந்த நிறுவனங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் தற்போது இல்லாதிருப்பது பெரிய குறைபாடாகும். எனினும் அமைச்சுக்கள், அரச திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள் நியதிச் சபைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் வெளியிடப்படும் அரச வெளியீடுகளின் அளவு மிகவும் அதிகளவாக இருப்பதுடன், அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலகத்தினால் இவ் வெளியீடுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. முன்னரைப் போல் அவை பற்றி வாசகர்களுக்கு அறியத்தரும் சேவையை ஏற்படுத்தினால் நூலகர்களுக்கு அரச வெளியீடுகளை இலகுவாக பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். சில நிறுவனங்கள் காலத்திற்குக் காலம் வெளியிடும் வெளியீடுகள் தொடர்பாக பட்டியல்களைத் தயாரித்து வருகின்றன. அல்லது தமது நிறுவனத்தினால்

வெளியிடப்படும் வருடாந்த நிர்வாக அறிக்கையின் மூலம் வெளியீடுகள் பற்றி அறிவிக்கப்படுகின்றது. வர்த்தமானியின் V ஆம் பிரிவின் கீழ் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படும் இலங்கையில் அச்சிடப்பட்ட நூல்கள் பற்றிய நூற்பட்டியலின் மூலமும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றதென்றும் கூற முடியும். அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்யுமுகமாக இந்நாட்டில் உள்ள சில நூலகங்கள் அரச வெளியீடுகள் தொடர்பான தற்கால தகவல்களின் பொருட்டு ஒழுங்குமுறையிலான நூற்பட்டியல் கட்டுப்பாடு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதுடன், அரச வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களைப் பெறும் போது வாசகர்களினால் நூலகங்களினால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள தகவல் மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தகவல் வழங்கப்படுவதாகவும் கூற முடியும்.

1963 இலிருந்து 1973 வரை தேசிய சுவடிகள் கூடத் திணைக்களத்தினாலும், 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையத்தினாலும் தொகுத்து வெளியிடப்படும் இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலின் மூலம் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான நூற்பட்டியல் தகவல்கள் வழங்கப்படுவதனால் நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடானது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மேலால் தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் மத்திய நிலையத்தினால் இலங்கை அரசாங்க வெளியீடுகளின் நூற்பட்டியலை தொகுக்கும் வேலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்தந்தக் காலத்தில் வெளிவரும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு வருடமும் நூற்பட்டியற் தரவுகள் வழங்கப்படுகின்றன. 1990, 1991/1992 வருடங்களாக வெளியீடுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1993/1994 ஆம் ஆண்டிற்கான நூற்பட்டியல் தொகுக்கும் வேலை நிறைவடைந்துள்ளது. அரச வெளியீடுகள் பருவ வெளியீடுகளாக வெளிவரும் சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியலில் அதன் முதலாவது இதழ் மட்டுமே சேர்த்துக் கொள்கின்றது. எனினும் அரசாங்க வெளியீடுகளின் நூற்பட்டியலில் சகல

வெளியீடுகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவதினால் அக் குறைபாடு நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றது.

சில அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துமுகமாக அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் வெளியீடுகள் தொடர்பாக பல்வேறு நபர்களினால் தொகுக்கப்பட்ட சுட்டிகள் உள்ளன. உதாரணம் : பருவப் பத்திரங்களின் சுட்டி (Index to Sessional Papers) 1885 இலிருந்து 1959 வரை வெளியிடப்பட்ட பருவப்பத்திரம் தொடர்பான சுட்டி அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களத்தினால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை மத்திய வங்கியானது தனது 25 ஆவது வருட நிறைவைக் கொண்டாடுமுகமாக வெளியிட்டு வைத்த Library News என்னும் பெயருடைய பருவவெளியீட்டின் 12 ஆவது தொகுதியில் (7 உம் 8உம்) ஆகஸ்ட் 1975 பிரிவு D யின் 115-126 வரையிலான பக்கங்களில் Index to Sessional Papers 1934-1975 என்னும் தலைப்பின் கீழ் சுட்டி ஒன்று தரப்பட்டுள்ளது. இலங்கை பாராளுமன்ற நூலகத்தினால் 1960-1997 வரையிலான காலப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்ட பருவப்பத்திரங்கள் தொடர்பான சுட்டி ஒன்று தொகுக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இது வெளியிடப் படவில்லை. சட்டங்கள் தொடர்பான சுட்டி ஒன்று Index to the Acts of Ceylon 1966-1971 மற்றும் Index to the Acts of Sri Lanka 1978-1986) அரச அச்சகத் திணைக்களத்தினால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1980-1985 வரையிலான காலப்பகுதியின் பொருட்டு Acts of Sri Lanka என்னும் தலைப்பின் கீழ் சுட்டியொன்று அபிவிருத்தி தகவல் மத்திய நிலையத்தினால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற விவாதங்கள் தொடர்பான (Parliamentary Debates) 1877-1903, 1904, 1931, 1948-1972, 1981-1984 ஆகிய வருடங்களின் பொருட்டு குறிப்பிட்ட காலப் பிரிவுகளில் தொகுக்கப்பட்ட சுட்டிகள் அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களத்தினால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. பாராளுமன்ற பருவப் பத்திரங்கள் தொடர்பாக (Parliamentary Series) 1947-1994 வரையிலான காலப்பிரிவிற்கு பாராளுமன்ற நூலகத்தினால் சுட்டி ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் இச் சுட்டியானது வெளியிடப்படவில்லை. An Index to the Legislative Enactments of Sri Lanka, Laws of Sri Lanka அரசாங்க விளம்பர சுற்று

நிருபம் என்பன தொடர்பாக தொகுக்கப்பட்ட பட்டியல்களையும் உதாரணமாகத் தரமுடியும்.

அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான பட்டியற் தகவல்கள் கலாநிதி H.A.I குணதிலக தொகுத்த நூற்பட்டியல்களில் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணமாக அவர் தொகுத்த A Bibliography of Ceylon, The Art and Architecture of Ceylon, A Bibliographical Guide of Literature in Western Languages ; மற்றும் The April 1971 insurrection in Ceylon ; A bibliographical commentary 2nd edition revised and enlarged 1975 என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு ஒன்றை மேற்கொள்வதற்கு இவை உதவும் என்பதைக் குறிப்பிடலாம். Catalogue of Government Publications Dealing with Ceylon, 1929 என்னும் வெளியீட்டின் மூலமும், அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பான கடந்தகால தகவல்களை பெற்று நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

பருவ வெளியீடுகள், புதினத்தாள்கள், மாநாட்டு அறிக்கைகள், மற்றும் அரசாங்க வெளியீடுகள் தொடர்பாக இலங்கையில் நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடொன்றை மேற்கொள்வதற்கு தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபையைப் போல நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாடு தொடர்பான பொறுப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ள அரசாங்க நிறுவனங்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்களினாலும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் தொடர்பான விபரங்கள் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஏதோ ஒரு விதத்தில் நூற்பட்டியற் கட்டுப்பாட்டினை மேற்கொள்வதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட செயற்பாட்டை தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி செல்லும் போது புதிதாக ஆரம்பிக்க வேண்டியது என்ன எனச் சிந்தித்து திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் இந் நாட்டில் வெளியிடப்படும் வெளியீடுகள் தொடர்பான தகவல்களை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் ஏனைய வாசகர்களுக்கும் இலகுவில் அடைவதற்கும் இக் குறிப்பிட்ட வெளியீட்டின் மூலம் சாத்தியமாகலாம்.

உசாத்துணை :

The Bibliographic Control of Official Publications/ ed. by John E. Pemberton.- Oxford : Pergaman Press, 1982.

Davidson, Donald Edward. The Periodicals Collections.- 2nd ed. London : Andre Deutsch, 1969.

Directory of Social Scientists in Sri Lanka Part - 1.- Colombo : National Library of Sri Lanka, 1994.

Dorothei, Anderson
 UBC : a survey of Universal Bibliographic Control.- London : IFLA International Office for UBC, 1982 (The IFLA International office for UBC, Occasional Papers, No. 10)

The Gassette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka Part V- Quarterly of Books - Books printed in Sri Lanka and Registered under the Printers and Publishers Ordinance (chap. 179)

Goonethileke, H.A.I.
 The April 1971 insurrection in Ceylon : A Select Bibliography, Louvain : Centre de Recherches Socio - Religiouses Universite de Louvain, 1973.

The Art and Architecture of Ceylon : a bibliographical guide to literature in the western languages. Thesis submitted for part II of the Academic Post Graduate Diploma in Librarianship, University of London, 1985.

A Bibliography of Ceylon.- Zug : Inter Documentation Company, 1973.

Grey Literature in Social Science Information and Documentation.- (FID Publication No. 641) Budapest : Hungarian Academy of Science, 1985.

List of Newspapers published in Sri Lanka corrected up to Dec. 1996.- Colombo : Department of National Archives, 1997.

Miller, A.E.
 The Bibliographical Control of Australian Government Publications (Report to the working party on Bibliography of the Australian Advisory Council or Bibliographical Services) PP21 - 70.

Bibliographical Services to the Nation : The Next Decade. Proceedings of a conference held in Sydney 26-27 August 1980 / edited by D.H. Borchardr and John Thawley.- Canberra : National Library of Australia, 1981.

News Digest No. - (1998)
 Colombo : Sri Lanka Scientific and Technical Information Centre, 1998.

Sri Lanka Conference Index 1993.-
 Colombo : National Library of Sri Lanka, 1998.

University of Peradeniya Library
 Sri Lanka Collection Vol. 1 N.A.W.A.T. Alwis (ed.).- Colombo : National Library of Sri Lanka, 1998.

Wanasundera, Leelangi
 A Bibliography of Bibliographies : A Guide to Catalogues, Indexes, Bibliographies and Bio - Bibliographies in Sri Lanka.- Colombo : National Library of Sri Lanka, 1990.

Wimalasena, W.G.S. (comp.)
 Environmental Index : Newspaper Articles on Environment.- Colombo : Library and Environmental Information Centre, 1991.

ප්‍රජනකාල මාහිතියන් සඳහා තෝරාගත්

ඩීපී අගම මර්ගීකරණය 21 සංස්කරණය

සම්පූර්ණය : ලදික අලහකෝන්

මිල : රු. 300.00 (සහ කපරය)
 රු. 225.00 (සාමාන්‍ය කපරය)

ප්‍රජනකාල සඳහා විශේෂ වට්ටම

ජාතික ප්‍රජනකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලයේ ප්‍රකාශනයකි

විමසීම : ජාතික ප්‍රජනකාල පොතහල, අංක 14, නිදහස් මාවත, කොළඹ 07

දුරකථන : 011 2698847

ෆැක්ස් : 011 2685201

E - Governance in Sri Lanka

Planned Activities, its Problems, Challenges and Possible Solutions

Dr. K. D. G. Wimalaratne
Retd. Director
National Archives

The globalization, increasing interdependence and the expanding impact of new technologies are bringing new challenges to governments and altering the rules and relationships among traditionally discreet sections of society. The once clear line that separated the public sector, the private sector and a wide range of civil society, organizations and institutions are blurring. Traditional forms of governance are changing as new partnerships and other governance appear in response to the changing environment.

New technologies have awakened the world to the enormous significance of information as a key resource for both government and other sectors of society, alongside non traditional resources such as capital, property and human resources. The records which government creates and maintain in a variety of media and for a diverse of purposes are an essential category of information that must be carefully managed to provide the legally verifiable evidence needed to support good records management, is a core component of good governance. Understanding the relationship between the two is important, especially in an environment in which new technologies and other forces are radically altering the environment and affecting our views of government and governance and their impact on every area of local, national and international development.

As governments embrace the tremendous potential of Information and Communication Technologies (ICT), there are substantial practical problems in creating, using and preserving information in electronic form. The introduction of complex electronic systems creates both management challenges and new levels of risk that go beyond those associated with paper records environment. Governments in both developed and developing countries are attempting to define and address these risks and challenges, as they strive to adopt traditional records management practices to a new information and technology environment. The danger is not confined to the real and potential loss of information, but to the loss of trust that citizens and others will experience of the essential electronic evidence of government decisions, actions and transactions is gone. Practical guidance and tools are required to permit governments to manage the life-cycle of records, that enable and support governance in the evolving e-world. As far as e-government is concerned, its management and preservation issues are still developing.

A government's capacity to manage and use electronic information is an important aspect of what is sometimes called – e-rediness – the ability to participate in and take advantage of the networked world. The development of e-rediness requires the ability to assess current information and records management strategies to improve that capacity.

Governance is the essential purpose of any organization, institution or political body. Governance is the process by which they organize themselves, functions, exercise authority and ensure their continuity. In the context of the public sector, governance can be viewed as the arrangements and processes by which power, authority and influence and will to define and achieve designed public policy objectives in the economic, social and other spheres. Governance is seen as the “Running of Government”, with emphasis on the higher decision making structures and functions. The role of governance is to provide good governance. The principles of good governance are, respect for the rule of law, citizen participation, ethical conduct, privacy and securing transparency, openness and accountability.

The new technologies have brought in globalization where the networked world is dominated by the world’s wealthier nations. A “Digital Divide” separates these countries and the distribution of information and application of new technologies are less developed in the developing countries. The streams of data and information that flow over the internet and other communication networks occur in countries with the best technological infrastructure. Economically powerful countries are dominating the e-world. More than 96% of computers connected to the internet are located wealthiest nations, representing, only 15% of the world’s population. In the information age, more than one billion adults world wide remain unable to read and write, 98% of them in developing countries. Even in developed countries, many citizens do not have access to, cannot afford or do not feel comfortable with the internet and other technologies. 38% of Canadians still remain functionally illiterate or Semi-literate.

As Mal Cappe noted “E-government is not just Electronic Government”, it is “Enabled Government”, government that delivers, different and better programmes and services to citizens of a country.

The most deepest and valuable impact of e-government is its potential to enable increased citizen participation in governance and to foster “Digital Democracy”. That involvement is made possible by greater access to government information. ICT provides new and convenient channels for citizen engagement through electronic mail, online discussion, online voter registration and ultimately online voting. This dimension of e-government is the most difficult to achieve. And likely to take the longest to mature. The benefits of e-government are, more efficient and cost effective government, greater public access to information and increased government accountability to citizens. It is clear that the public vision of e-government extends beyond efficient and high quality services, to a more informed and empowered citizenry and a more accountable government.

The use of new technologies has been focused on automating business processes, delivering existing services electronically and distributing information faster and more efficiently. Moreover, the use of digital technologies to fundamentally restructure, reform government business processes, make government more democratic, has been rare to date this is much more difficult than setting up and popularizing a website. E-government goals are to connect the government to its citizens. Government on-line is the ultimate goal in e-government. The user orientation and friendliness, the internet-based forms of citizen participation, such as submitting electronic petitions, voting etc., leads to transparency and accountability. “E-democracy” is not more than a slogan at present.

Technology is an essential enabler of change, not a solution for organizations that do not want to change. As the essential resources for governance in the electronic age, how governments create, distribute, manage and use data, information and knowledge becomes very important.

The e-government activities planned in Sri Lanka

It is interesting to note the initiatives taken by the government of Sri Lanka by issuing a draft policy on e-government for Sri Lanka and also holding national e-government conferences.

The two day conference attended by government officials, consultants and private sector IT specialists, with foreign participation, including the World Bank.

The e-government policy as declared is to make Sri Lanka

“A smart nation of smart people - e-Sri Lanka”

The vision statement mentioned in the draft policy, clearly indicates the e-government policy for Sri Lanka, Viz; Innovative e-government for empowered citizen.

The mission statement in the draft policy document is as follows.

“Making ICP happen by the year 2007 by planning in a big way, starting small and moving fast is the approach of the leadership. International based technology, coupled with a systematic collective approach with wider collaboration with the Private/Public/NGO partnerships and active participation of the citizen would be the predominant factor for the realization of the vision.”

Policy objectives and strategies

These include; (a) improved citizen access to the government, (b) improved service delivery to the citizen, (c) empowered citizen, (d) efficient, effective and valued ICT, (e) accessibility to government information – on – line application availability based on demand by the citizen, (f) manage cultural change across government.

Implementation Strategies

- (a) Political support and leadership
- (b) Administrative reforms to facilitate the use of ICT for efficiency, effectiveness, increased productivity.
- (c) Government Wide Area Network (WAN)
- (d) Public awareness and participation,
- (e) Internet portal
- (f) E-literacy
- (g) E-commerce
- (h) IT Human Resource Development

E-government operators and key officials

The key competencies have been already established with the ICT agency as the engine for output delivery. The agency to draw local and global expertise; a chief information officer (CIO) to be appointed in each and every public office to coordinate the IT activities with the ICT agency.

E-government problems

Although e-government is a must for a country to develop in the 21st century, electronic information systems are complex and fragile. Any e-government policy should take serious account of this aspect. The e-systems and standards change rapidly. E- records are easy to create, alter and delete. The volume and variety of electronic files on desktop computers and network servers can be overwhelming. Many electronic files are unnecessarily duplicated and multiple versions exist. Important electronic records may be maintained outside of the organization’s formal record keeping system. Key documents and data are often stored on local hard drives, unavailable to others in the organization. Massive volumes of obsolete data may be maintained in active systems, slowing the search and retrieval of current information. Staff often have difficulty in locating the most recent or most authoritative version of file. The

authorships and origin of records created in a team based work may be difficult to determine. Related records are often difficult or impossible to find across government departments because of inconsistent data management standards and practices, as well as frequent departmental restructuring. Moreover, important decisions and transactions often go undocumented among a confusing array of technologies and techniques.

The definition of a “document” is complex. Distributed databases may be altered from different locations by different people or automatically by computers on which they run .

Due to these problems, the e-government policy of Sri Lanka requires strong infrastructure of laws, policies, standards, practices, systems and people.

Preservation of Electronic Information

The volatile nature of electronic records, presents a particular problem for librarians, archivists and others who depend on the long term usability of electronic information. Among the greatest information challenges of e-government is that of preserving important electronic information over time. Although most IT systems are focused on relatively short term benefits, some government records must be maintained in usable forms for many years. Even Sri Lanka IT planners have not made emphasis on this aspect of the problem, as evidence in the draft policy statement issued on e-government in 2003. The serious challenge of preserving electronic information has to be planned with the involvement of librarians and archivists and other experts in the field.

The e-government planners will have to understand that electronic media, deteriorate, software changes and hardware become obsolete. Much valuable data is stored in such environments and is no longer retrievable after a few

years. Data conversion and migration and transfer to a new media must be undertaken, but this is difficult, costly and unreliable, especially for newer and more complex data formats. Even a genuine effort is made to migrate data, will be really be able to assume, after multiple software and hardware upgrades, that the content, context and structure of the information are still intact? Will the record be complete, authentic, and reliable? This is the problem faced by all government, non-government agencies. Accordingly, to protect vital electronic records for posterity, a planned, effective, practical and affordable long term solutions are needed.

A focus on technology as the solution to all problems often obscures the critical information issues such as greater participation of citizens in governance.

Conclusion

French historian, Lucien Febvure summed up the situation which will be created with electronic records in the following manner-

“All history is choice. It is because of choice which destroyed here and preserved there, the vestiges of the past. IT is so because of man in our role as collectors, preservers of the raw material of history. Let us try to ensure that man is one up on chance. Let us not allow the historians and researchers using archives and libraries in the future to say that, the most thoroughly recorded years in the history of mankind, ended up among the least well preserved. Do not allow digits to become dust.”

References :

1. E-Sri Lanka, Smart People, Smart Island, National conference on e-government, 9-10 May, 2003, papers submitted
2. Preliminary draft policy on e-government, government of Sri Lanka, Pg. 40 (2003)

පුස්තකාල සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීමේ ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳ හැඳින්වීමක්

ඩී. ඒ. බර්මසේන

සංරක්ෂණ හා ප්‍රතිස්ථාපන අංශය
ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය

ලංකාවේ බොහෝ පුස්තකාල සතු පුස්තකාල ද්‍රව්‍ය ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ විනාශ වීමේ තර්ජනයට මුහුණ දී ඇත. ශ්‍රී ලංකාව සර්ම කලාපයට අයත් නිවර්තන දේශගුණයක් සහිත රටකි. ශ්‍රී ලංකාවේ මෙම පාරිසරික තත්ත්වයන් ගැන සහ පුස්තකාල ද්‍රව්‍ය හානියට පත් වීමට ඇති වෙනත් සාධක ගැන හෝ ක්‍රමවත් අධ්‍යයනයක් සහිතව පුස්තකාල ද්‍රව්‍ය සංරක්ෂණය හා ආරක්ෂණය පිළිබඳ කාර්යයන් ක්‍රියාත්මක නොවීම, මෙම ද්‍රව්‍ය කෙටි කාලයක් තුළ විනාශ වීමට හේතු ලෙස දැක්විය හැකිය.

පුස්තකාලවල ඇති පොත්පත් ස්වභාවික, පාරිසරික හේතු, ජීව විද්‍යාත්මක හේතු, මෙන්ම පාඨක පරිහරණය නිසා හානියට පත් වීම පුස්තකාලයාධිපතීන් මුහුණ දී ඇති ප්‍රබල අභියෝගයකි. මෙම තත්ත්වය හඳුනා ගෙන පුස්තකාල ද්‍රව්‍ය අනාගත පරපුර වෙත උරුම කර දීම ජාතිය සතු යුතුකමක් මෙන්ම පුස්තකාලයාධිපති-වරුන්ගේ වගකීමක් ලෙස ද හඳුන්වා දිය හැකිය.

මෙම තත්වයට කිසියම් ආකාරයක විසඳුමක් වශයෙන් ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය විවිධ පුස්තකාල කේන්ද්‍ර කොට ගෙන සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීම ආරම්භ කරන ලදී.

2003 වර්ෂය වන විට සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන සංඛ්‍යාව 125 ක් දක්වා පුළුල් කර ගැනීමට හැකියාව ලැබී තිබේ. මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ පිහිටුවා ඇති සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන සංඛ්‍යාව පහත සඳහන් පරිදි පුස්තකාල අතර බෙදී ගොස් ඇත.

❖ මහජන පුස්තකාල	107
❖ පිරිවෙන් පුස්තකාල	01
❖ පාසල් පුස්තකාල	06
❖ විශේෂ වෙනත් පුස්තකාල	12

මෙම සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීම හා පවත්වා ගෙන යාම සඳහා එක් පුස්තකාලයකට රුපියල් විසි දහසකට ආසන්න වටිනාකමින් යුත් උපකරණ මණ්ඩලය මගින් නොමිලයේ ලබා දී ඇත.

මෙම උපකරණ කට්ටලයට අමතරව මෙම මධ්‍යස්ථානය පවත්වාගෙන යාම සඳහා මණ්ඩලය විවිධ ඔට්ටමේ අනුග්‍රහයන් ලබා දී තිබේ.

❖ තම පුස්තකාලයේ පිහිටුවන ලද සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය පවත්වා ගෙන යාමට සුදුසුයයි ආයතන ප්‍රධානියා විසින් නිර්දේශ කරනු ලබන නිලධාරියෙකුහට සංරක්ෂණය හා පොත් බැඳුම්කරණය පිළිබඳ සිව් දින ප්‍රායෝගික හා න්‍යායාත්මක පුහුණුවක් ලබා දීම, පසු විපරම් සමීක්ෂණ මගින් මෙම මධ්‍යස්ථානයේ කටයුතු ඇගයීමට ලක් කිරීම හා අවශ්‍ය උපදෙස් ලබාදීම.

❖ අවස්ථානුකූලව නැවත පුහුණු පාඨමාලා හා සම්මන්ත්‍රණ පැවැත්වීම

❖ සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය සඳහා නිවැරදි පොත් බැඳුම් ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමේ දී මුහුණ පාන ගැටලු අවම කිරීම සඳහා පොත් බැඳුම්

ද්‍රව්‍ය කට්ටල අලෙවි කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ කිරීම

එමෙන්ම සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවන ලද පුස්තකාලය භාර ආයතනය පහත සඳහන් අවශ්‍යතා සපුරා ලීම සඳහා මණ්ඩලය සමග මූලික එකඟත්වයට ද පත් ව තිබේ.

- ❖ අවම වශයෙන් III ශ්‍රේණියේ පුස්තකාලයාධිපතිවරයෙක් අදාළ පුස්තකාලය භාරව කටයුතු කිරීම හා සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානයේ කටයුතු අධීක්ෂණය කිරීම
- ❖ අවම වශයෙන් වර්ග අඩි 150 බිම් ප්‍රමාණයක් සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය සඳහා වෙන් කිරීම
- ❖ සංරක්ෂණ හා පොත් බැඳුම්කරණ කටයුතුවල නිරතවීම සඳහා පුස්තකාල සහායක හෝ ඒ හා සමාන පහළ ශ්‍රේණියක නිලධාරියෙකු යෙදවීම.
- ❖ මෙම මධ්‍යස්ථානය අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යාම සඳහා වාර්ෂිකව මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම

සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවන ලද පුස්තකාලයේ සහ එම ආයතනය සතු අනෙකුත් පුස්තකාලවල පොත් නිවැරදිව බැඳීමේ කටයුතු කර සංරක්ෂණ හා ආරක්ෂණ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කර ලීම මූලික පරමාර්ථය වේ. එයට අමතරව එම බල ප්‍රදේශයේ පිහිටුවා ඇති වෙනත් පුස්තකාල සතු පොත් පත් බැඳීමේ කටයුතු ඉටු කර ගැනීම සඳහා විවිධ ආකාරයෙන් සහාය වීම හා මග පෙන්වීම ද මෙම පරමාර්ථ අතරට ගැනේ.

මෙම සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවා ඇති පුස්තකාල අතරින් සමහරක පරිපාලනමය දුර්වලතා

හා මූල්‍යමය හේතු මත සංරක්ෂණ හා පොත් බැඳුම්කරණ කටයුතු දුර්වල තත්වයක පවතින අතර ඒ සම්බන්ධ අවධානය යොමු නොකර අතහැර දමා ඇති සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන කිහිපයක් ද ඇති බව සමීක්ෂණවලින් හඳුනා ගත හැකි වී තිබේ. නමුත් බොහෝමයක් මධ්‍යස්ථාන එලදායී ලෙස මෙහෙයවමින් සාර්ථකව පවත්වා ගෙන යනු ලබන ආයතන බැවින් මෙම ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් මණ්ඩලය අපේක්ෂා කළ පරමාර්ථයන් ඉටු වී ඇති බව පෙනේ.

මෙම ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මුහුණ දීමට සිදු වී තිබෙන ගැටලු අතර

1. සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය සඳහා අපේක්ෂිත ඉඩ ප්‍රමාණය නොලැබීම
2. මණ්ඩලය මගින් පුහුණුව ලබා දෙන ලද නිලධාරියා ඉවත්ව යාමෙන් පසු මධ්‍යස්ථානය පවත්වා ගෙන යාම සඳහා සුදුසු නිලධාරියෙක් පුහුණු කර සේවයේ නොයෙදවීම
3. සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය පවත්වා ගෙන යන නිලධාරියාගේ සේවයට අමතරව වෙනත් කාර්යයන් පවරා තිබීම
4. සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය වෙත සැවරෙන කාර්යයන් ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය හා උපකරණ නියමිත පරිදි ලබා නොදීම

හඳුනා ගනු ලැබූ ඉහත සඳහන් දුර්වලතා මග හරවා ගනිමින් මෙම මධ්‍යස්ථාන සාර්ථකව පවත්වා ගෙන යාමට ආයතන ප්‍රධානීන් අවධානය යොමු කරවීම ඉතා වැදගත් බව සඳහන් කළ හැකිය. දිවයින පුරා ව්‍යාප්තව ඇති මෙම සංරක්ෂණ මධ්‍යස්ථාන 126 මගින් සංරක්ෂණය කර අනාගත ප්‍රජාවට උරුම කර දිය හැකි ග්‍රන්ථ සම්භාරය ඉතා විශාල වේ. පොතපත රැක ගැනීම මගින් අපගේ සංස්කෘතික උරුමයන් රැක ගැනීම හා ඒවා අනාගත ප්‍රජාවට දායාද කර දීමද සිදු වේ.

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : National Library and Documentation Services Board

1. Place of Scanning : National Library and Documentation Services Board, Colombo 07

2. Date Scanned : 2017/10/10

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd.
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : N. P. R. Gramage

Signature :

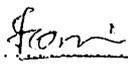
Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Library Documentation Officer

Name : Iromi Wijesundara

Signature :

Date : 2017/10/10

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of National Science Foundation, Sri Lanka"